

Arrest

nr. 85 057 van 23 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 2 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. SCHIJNS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

1.1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent afkomstig uit het dorp Assinovskaya, Sunsjenski district, Tsjetsjenië.

Uw dochter, A. B. (...) (O.V.X), heeft op 31 maart 2009 asiel aangevraagd en op 3 juni 2010 heeft zij van het Commissariaat-Generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus gekregen.

Uw problemen houden echter geen verband met haar asielaanvraag.

In augustus of september 2009 overnachtten uw buren, zijnde de familie M. (...), een week in uw huis. Zij hadden immers geen woning meer aangezien Kadyrovtsi hun huis eerder in brand had gestoken. Hun zonen waren strijders en zijn ondertussen vermoord.

In november 2009 werd uw zoon Za. D. (...) (O.V.6.924.982) voor de eerste maal meegenomen vanuit jullie huis. U bent vervolgens naar het politiebureau gegaan om na te gaan waar uw zoon was en u daar werd vervolgens twee uur vastgehouden. Ook uw zoon M. B. (...) werd bij de arrestatie van Za. D. (...) betrokken en hij werd zes dagen later zwaargewond teruggevonden. Hij had een letsel aan zijn rugwervel opgelopen en is sindsdien invalide.

In december 2009 of 2010 werd uw zoon Za. D. (...) samen met zijn neef G. V. (...) meegenomen vanuit uw huis. U werd bij deze arrestatie verwond. Na zijn vrijlating ging Za. D. (...) naar Sleptsovsk, Ingoesjetië.

U bleef in Tsjetsjenië wonen. Er waren nog regelmatig huiszoekingen bij u thuis en in november of december 2010 werd uw Russisch binnenlands paspoort meegenomen.

In oktober 2010 werd uw zoon Z. B. (...) gearresteerd. Hij is intussen veroordeeld en verblijft nog steeds in de gevangenis.

In november 2011 bent u vanuit Tsjetsjenië vertrokken.

Op 1 december 2011 bent u samen met uw zoon in België aangekomen.

Op 6 december 2011 hebt u een asielaanvraag ingediend. Uw zoon M. B. (...) is op heden in Kaliningrad en kan zich, omwille van zijn medische problemen, moeilijk verplaatsen.

Ter staving van uw relaas legde u een kopie van de eerste pagina's van uw Russisch binnenlands paspoort, uw huwelijksakte, een tijdelijke identiteitskaart, een medische verzekeringspolis en een medisch attest (dd.18/12/2009) neer."

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw zoon, Za. D. (...) (CGVS gehoor moeder 9/01/2012 p.7).

In het kader van de asielaanvraag van uw zoon heb ik een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op 1 het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De voormelde beslissing betreffende de asielaanvraag van uw zoon bevat de volgende motieven:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaarde dat u sinds begin 2010 Tsjetsjenië hebt verlaten omdat u tijdens uw vasthouding door Kadyrovtsi in december 2009 werd gedwongen om bepaalde documenten te ondertekenen. Zo had u een document ondertekend waarin stond vermeld dat u zou samenwerken en dat u informatie over rebellen zou verschaffen. Ook had u toen voor een camera verklaard dat u eerder rebellen had geholpen door voedsel te geven (CGVS gehoor 9/01/2012 p.11, 13, 22). U vreest bij terugkeer naar Tsjetsjenië voor een langdurige gevangenisstraf of dat u zoals uw neef zal worden vermoord (CGVS gehoor p.22).

In eerste instantie werden er aangaande belangrijke elementen van uw asielrelaas een aantal vaagheden alsook inconsistenties tussen uw verklaringen en die van uw moeder opgemerkt. Zo verklaarde u dat u begin november 2009 voor de eerste maal door de politie vanuit uw huis naar het politiebureau van Assinovskaya werd meegenomen (CGVS gehoor p.15-17). U gaf aan dat u na

uw aankomst uw moeder bij het politiekantoor hebt gezien, maar dat ze op een afstand van u werd gehouden (CGVS gehoor p.16-17). Uw tweede arrestatie dateerde van midden december 2009 (CGVS gehoor p.11). U verklaarde ook nog dat uw neef, die samen met u in december 2009 was gearresteerd, in juli 2010 werd vermoord. U kon echter weinig informatie aanreiken over de stappen die de familie van uw neef heeft ondernomen in navolging van de moord op uw neef. Zo was u niet zeker of er al dan niet een klacht werd ingediend. Verder gaf u aan dat de familie zelf een onderzoek heeft gevoerd, maar u kon geen details aanreiken over de wijze waarop dit werd gedaan (CGVS gehoor p.14-15). Dat u zo weinig kennis heeft over voornoemde elementen, kan weinig aannemelijk worden genoemd aangezien de moord op uw neef een belangrijk element van uw asielrelaas is. Verder werd eveneens vastgesteld dat de verklaringen van uw moeder moeilijk te rijmen zijn met uw voorgaande verklaringen. Uw moeder verklaarde namelijk dat zij u bij uw eerste arrestatie in november 2009 niet bij het politiebureau heeft gezien. Aangezien uw moeder vaak op een ontwijkende en verwarrende manier antwoordde, werd zij meerdere keren expliciet op uw verklaringen gewezen. Uiteindelijk kon uw moeder uw bewering dat jullie elkaar toen bij het politiekantoor hebben gezien, op geen enkele wijze bevestigen (CGVS gehoor moeder 9/01/2012 p.8). Verder stelde uw moeder eveneens nog dat uw tweede aanhouding samen met uw neef in december 2010 heeft plaatsgevonden. Aangezien deze verklaring niet overeenstemt met uw 2 verklaring en met haar eerdere verklaring bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ vragenlijst 13/12/2011 p.3), werd herhaaldelijk aan uw moeder gevraagd of zij zeker was dat er sprake was van een tijdspanne van een jaar tussen uw twee aanhoudingen. Echter, zij antwoordde telkens dat er vermoedelijk een jaar tussen de twee voornoemde gebeurtenissen was verstreken (CGVS gehoor moeder p.9). Toen uw moeder werd geconfronteerd met uw verklaring en haar eerdere verklaring bij DVZ, stelde zij dat zij zich dit niet kon herinneren en dat zij enkel weet dat uw aanhoudingen 'in een koude tijd' hebben plaatsgevonden (CGVS gehoor p.9). De verklaring van uw moeder dat zij moeite heeft om data te herinneren (CGVS gehoor moeder p.9), is niet afdoende voor het Commissariaat-Generaal om voorgaande vaststellingen aannemelijk te maken. Immers, gezien het hier essentiële elementen van uw asielrelaas betreft, gezien uw moeder zelf bij de betreffende aanhoudingen aanwezig was en gezien het feit uw moeder tijdens het gehoor aangaande andere elementen wel meer gedetailleerde informatie kon verstrekken, mag er worden verwacht dat er éénduidige verklaringen werden afgelegd. Ook het feit dat uw moeder de moord op jullie neef niet concreet kon situeren -zij kon enkel stellen dat het 'in de zomer was' (CGVS gehoor moeder p.9) – is weinig aannemelijk. Bijgevolg moet er op basis van voorgaande vaststellingen worden besloten dat de aannemelijkheid van uw asielrelaas werd uitgehouden.

Ook volgende vaststellingen van onaannemelijkheid dienen in overweging te worden genomen. U gaf aan dat de familie M. (...) in oktober 2009 bij u thuis heeft overnacht omdat hun huis eerder door de Kadyrovtsi was afgebrand. U gaf te kennen dat uw problemen zijn begonnen naar aanleiding van deze familie, en meer concreet uw hulp aan M. M. (...) (CGVS gehoor p.11-12,18). Echter, noch u noch uw moeder was in staat te verklaren wanneer het betreffende huis van de familie M. (...) was afgebrand. Zo gaf u op vage wijze aan dat het 2008 of 2009 was om uiteindelijk te verklaren dat u het niet weet (CGVS gehoor p.12). Uw moeder vervolgens had het vermoeden dat het in 2009 was, maar ook zij stelde zich geen data of maanden te herinneren (CGVS gehoor moeder p.7). Dat u en uw moeder niet in staat zijn om op een meer accurate wijze het betreffende incident te situeren, doet afbreuk aan de aannemelijkheid van uw relaas. Het was immers naar aanleiding van deze brand dat de familie M. (...) een week bij u thuis heeft doorgebracht, waarop kort nadien uw vervolgingsproblematiek in Tsjetsjenië is begonnen.

Verder was u ook onwetend over volgende zaken betreffende uw Russisch binnenlands paspoort. Zo verklaarde u dat uw Russisch binnenlands paspoort tijdens een huiszoeking bij uw moeder in Tsjetsjenië in 2011 werd meegenomen, maar u kon niet aangeven wanneer dit concreet had plaatsgevonden. U voegde hieraan toe dat dit voor u niet zo belangrijk was (CGVS gehoor p.8-9). Nochtans blijkt eveneens uit uw verklaringen dat uw moeder uw binnenlands paspoort voor u had geregeld omdat u het nodig had om naar Rusland te reizen (CGVS gehoor p.10). U kon echter niet duidelijk aangeven wanneer uw moeder het voornoemde paspoort voor u had geregeld. Zo zei u ofwel in de lente ofwel in de herfst van 2010 (CGVS gehoor p.9). Bijgevolg kon u ook niet verklaren hoe lang uw moeder effectief in het bezit is geweest van uw Russisch binnenlands paspoort (CGVS gehoor p.10). Deze vage verklaringen over uw Russisch binnenlands paspoort, zijnde het identiteitsdocument bij uitstek, kunnen als weinig aannemelijk worden aanschouwd. Temeer gezien het feit dat uw moeder nog in 2010, zijnde het jaar dat u reeds ondergedoken leefde in Ingoesjetië, zich nog tot de autoriteiten heeft gewend om uw binnenlands paspoort voor u te regelen, kan uw onwetendheid over dit document niet worden aanvaard.

Overigens werd ook nog vastgesteld dat u hebt nagelaten om sinds uw aankomst in België naar de verdere ontwikkelingen van uw vervolgingsproblematiek in Tsjetsjenië te informeren. Ongeacht het feit dat u aanvankelijk verklaarde dat u sinds uw aankomst in België met niemand contact hebt

gehad (CGVS gehoor p.7, 21), gaf u op een bepaald moment aan dat uw tante vanuit Tsjetsjenië naar uw moeder heeft gebeld om jullie in te lichten dat uw broer Z. B. (...) naar een andere gevangenis zal worden overgebracht (CGVS gehoor p.21). U hebt echter tijdens dit contact geen navraag gedaan naar eventuele ontwikkelingen van uw vervolgingsproblematiek (CGVS gehoor p.21). Uw antwoord dat zij in Ingoesjetië woont en dat niemand haar zal lastig vallen (CGVS gehoor p.21-22), doet geen afbreuk aan de vaststelling dat er van uw kant een gebrek aan interesse is. Hierbij dient nog toegevoegd te worden dat het merkwaardig is dat uw moeder uw verklaring over het contact met uw tante en het nieuws over Z. B. (...) niet kon bevestigen (CGVS gehoor moeder p.4). Verder moet er ook nog op gewezen worden dat uw bewering dat u niet in de mogelijkheid bent om te informeren naar uw vervolgingsproblemen in Tsjetsjenië omwille van een gebrek aan middelen en uw verblijf in een opvangcentrum (CGVS gehoor p.7, 21), eveneens niet aannemelijk kan worden genoemd. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u geen poging hebt ondernomen om via uw zus die hier in België verblijft, contact op te nemen met bepaalde personen in Tsjetsjenië (CGVS gehoor p.21). Dergelijk gebrek aan kennis en interesse voor de ontwikkelingen van uw vervolgingsproblematiek in uw land van herkomst, doet bijgevolg verdere afbreuk aan de aannemelijkheid van uw relaas.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge 3 van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan op basis van uw verklaringen niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten kunnen voorgaande besluiten niet beïnvloeden. De twee documenten van het parket (dd.11/02/2010, 12/02/2010) betreffende de behandeling van een klacht van Ze. B. (...) over de schending van zijn rechten in de gesloten instelling in de regio Perm hebben geen enkele betrekking op uw asielrelaas. U verklaarde immers zelf dat de problemen van uw broer Z. B. (...) geen verband houden met uw problemen (CGVS gehoor p.19).

Ook de neergelegde medische documenten wijzigen niets aan de voorgaande conclusies. Het uittreksel uit de ziektegeschiedenis van u (dd.10/11/2009) – in het attest aangeschreven als Zu. B. (...) vermeldt dat er een hersenletsel en een hersenschudding werd vastgesteld alsook een breuk van het zitbeen. Er kan echter uit dit attest niet worden afgeleid dat deze verwondingen het gevolg zijn van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Ook wat betreft het medisch attest van uw broer M. B. (...) (dd.4/02/2010), dient eenzelfde besluit te worden genomen. Er is melding van een gesloten ruggenwervelletsel ten gevolge van een val dertig minuten voor de opname. Gezien er geen verdere uitleg is over de concrete omstandigheden waarin de opgenoemde letsels zijn opgelopen, kan er niet worden besloten dat dit document een objectief en overtuigend bewijs vormt voor uw asielverklaringen. In het medisch attest van uw moeder (dd.18/12/2009) staat vermeld dat er bij haar een hersenschudding, meerdere verwondingen, hematomen en een breuk aan haar rechterhand werd vastgesteld. Er kan echter uit dit attest niet worden afgeleid dat de vastgestelde verwondingen het gevolg zijn van de aangehaalde vervolgingsfeiten. Het uittreksel uit de ziektegeschiedenis van Z. B. (...) (dd.2/12/2009) geeft enkel aan dat er TBC werd vastgesteld. Dit houdt logischerwijze geen verband met uw asielproblematiek.

Tot slot wat betreft uw geboorteakte, uw tijdelijke identiteitskaart en een kopie van de eerste pagina van uw Russisch binnenlands paspoort dient ook te worden vastgesteld dat deze documenten de voorgaande conclusies niet kunnen wijzigen. Deze documenten bevestigen immers enkel uw persoonlijke identiteitsgegevens, waaronder de wijziging van uw naam Zu. B. (...) naar Z. D. (...), en dit werd door mij niet betwijfeld. Ook de geboorteaktes van uw broers M. B. (...) en Z. B. (...) leveren geen aanvullende informatie aangaande uw asielrelaas."

Uw voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voornoemde besluiten. De kopie van de eerste pagina's van uw Russisch binnenlands paspoort, uw huwelijksakte, een tijdelijke identiteitskaart

en een medische verzekeringspolis wijzigen niets aan de eerder geformuleerde besluiten aangezien deze documenten geen verband houden met het aangehaalde asielrelaas en enkel informatie aanreiken over uw persoonlijke identiteitsgegevens.”

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoekster de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar zoon, Za. D. . Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 85 056 van 23 juli 2012 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van Za. D. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

“2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat artikel 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag geen directe werking heeft binnen de Belgische rechtsorde zodat de aangevoerde schending ervan niet dienstig is.

Tevens wijst de Raad er op dat het middel “de beginselen van behoorlijk bestuur” onontvankelijk is in zoverre verzoeker doelt op andere beginselen van behoorlijk bestuur dan degene specifiek benoemd in zijn verzoekschrift, gezien hij zodoende nalaat aan te geven welk beginsel van behoorlijk bestuur hij specifiek geschonden acht en om welke reden.

De Raad benadrukt dat de inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoeker uiteen valt in twee delen.

Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

De materiële motiveringsplicht, i.e. de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij van mening is “dat duidelijk blijkt dat zijn moeder verward is”, verwijst naar de bestreden beslissing (“Aangezien uw moeder vaak op een ontwijkende en verwarrende manier antwoordde”) en besluit dat dit de tegenstrijdigheden en inconsistenties verklaart.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal slechts vermeldde dat verzoekers moeder bij haar verhoor vaak op een ontwijkende en “verwarrende” manier antwoordde, doch niet vaststelt dat verzoekers moeder “verward is”.

De Raad benadrukt dat het vergelijken van verklaringen, afgelegd door familieleden die zich beroepen op dezelfde feiten, een nuttige methode is om de waarachtigheid van deze feiten na te gaan. Er anders over oordelen zou elk verhoor, dat tot doel heeft een precieze inschatting te kunnen maken van de gegrondheid van de vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zinledig maken. Immers, van familieleden die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde asielmotieven kan in alle redelijkheid worden verwacht dat ze eensluidende verklaringen afleggen over de kern van het relaas, zoals deze met betrekking tot dewelke de tegenstrijdigheden worden vastgesteld.

Verzoeker laat bovendien na een medisch attest neer te leggen waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de mentale of psychische toestand van zijn moeder een negatieve invloed zou kunnen hebben gehad op de behandeling van haar asielaanvraag.

Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat de psychische toestand van zijn moeder haar ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoeker en die van zijn moeder overeind blijven.

Dienaangaande merkt de Raad nog op dat in het verzoekschrift niet ingegaan wordt op de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker eveneens onaannemelijk vaag en onwetend bleef aangaande essentiële elementen van zijn asielrelaas.

Zo bleef verzoeker onaannemelijk onwetend over de stappen die de familie van zijn neef heeft ondernomen in navolging van de moord op deze, of er al dan niet naar aanleiding van deze moord een klacht werd ingediend, op welke wijze de familie zelf een onderzoek heeft gevoerd omtrent deze moord, wanneer het huis van de familie M. zou zijn afgebrand, alsook aangaande zijn Russisch binnenlands paspoort.

Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

Verzoeker laat gelden dat het feit dat een asielzoeker weinig contact zoekt met diens land van herkomst “bezwaarlijk weerhouden (kan worden) als een weigeringsgrond voor de vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming” en stelt dat hij “wel contact heeft met een tante, zodat de argumentatie van verwerende partij tegenstrijdig is”.

Vooreerst ziet de Raad niet in op welke wijze de verklaring van verzoeker dat het feit dat hij wel contact heeft gehad met een tante, aantoonde dat de argumentatie van de bestreden beslissing tegenstrijdig is. In de bestreden beslissing wordt immers louter gesteld dat het feit dat verzoeker nagelaten heeft om naar de verdere ontwikkelingen van zijn vervolgingsproblematiek te informeren, hoewel hij hiertoe de mogelijkheid heeft gehad via het contact met zijn tante in Tsjetsjenië, afbreuk doet aan de aannemelijkheid van zijn relaas.

De Raad benadrukt dat van een asielzoeker immers redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij meerdere en ernstige pogingen onderneemt om contacten te hebben met zijn land van herkomst om te informeren hoe de problemen waarvoor hij bescherming vraagt aan de Belgische autoriteiten, evolueren.

De vaststelling dat verzoeker daaromtrent geen navraag heeft gedaan niettegenstaande hij hiertoe de mogelijkheid had, wijst dan ook op een gebrek aan belangstelling voor zijn situatie en doet afbreuk aan de ernst van zijn voorgehouden vrees voor vervolging.

Volgens verzoeker stelt de commissaris-generaal dat het voor Tsjetsjenen veilig is in hun land, dat het Tsjetsjenen onderling zijn die onlusten veroorzaken en dat de toestand rustig zou zijn. Verzoeker roept dienaangaande in dat actuele ontwikkelingen dit tegenspreken; hij verwijst hiervoor naar een tijdschrift en naar een persoverzicht.

De bestreden beslissing stelt hieromtrent:

“De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.”

De Raad treedt de commissaris-generaal bij wanneer die in zijn beslissing besluit dat een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming noodzakelijk is.

De Raad stelt vast de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de heersende toestand in verzoekers land van herkomst zoals die blijkt uit informatie die toegevoegd werd aan het administratief dossier, maar stelt ook vast dat verzoeker er niet in slaagt de individualisering van zijn vrees aan te tonen, hetgeen een wezenlijk element is bij het beoordelen van iedere asielaanvraag.

Een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging is inderdaad determinerend om als vluchteling te kunnen worden erkend; een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in het land van herkomst volstaat niet om als vluchteling erkend te worden.

Bovendien merkt de Raad nog op dat de informatie die verzoeker bij zijn verzoekschrift heeft gevoegd, geenszins aantoonde dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert, onjuist zou zijn.

De informatie waarover de commissaris-generaal beschikt is gebaseerd op verklaringen van verschillende onafhankelijke, betrouwbare en objectieve bronnen ter plaatse, zodat de Raad deze laat prevaleren op de documentatie die verzoeker aanvoert.

Over de geloofwaardigheid van het vluchtverhaal, benadrukt verzoeker (zie het verzoekschrift, p. 6) “dat hij eerst naar zijn grootvader vluchtte om daarna via een vriend van zijn oom en vrienden van hemzelf de boot richting België te nemen”. Gelet op zijn medische toestand, kan het hem volgens verzoeker (zie het verzoekschrift, p. 6) “bezwaarlijk kwalijk genomen worden dat hij zich niet meer alle details van zijn vlucht kan herinneren”.

Gezien in de bestreden beslissing geen opmerkingen werd gemaakt omtrent de reisweg van verzoeker, ziet de Raad niet in hoe deze uitleg van verzoeker de motivering in de bestreden beslissing in een ander daglicht kan plaatsen.

Bovendien bracht verzoeker geen enkel medisch attest bij waaruit eventuele medische problemen zouden kunnen worden afgeleid die hem ervan zouden weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat de vastgestelde onwetendheden, vaagheden en tegenstrijdigheden onverkort overeind blijven.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan aan het asielrelaas van verzoeker geen geloof gehecht worden; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Vluchtelingenverdrag (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a. en b. van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Tsjetsjenië geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c. van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.6. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing op een correcte wijze genomen en gemotiveerd is. Naast een uiteenzetting van de asielmotieven door verzoeker zelf aangevoerd tijdens zijn verhoor op 9 januari 2012 op het Commissariaat-generaal, bevat de bestreden beslissing gedetailleerde overwegingen die de beslissing afdoende motiveren.

De commissaris-generaal heeft zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voorbereid en gestoeld op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoeker werd opgeroepen voor een verhoor, dat hij tijdens dit verhoor op 9 januari 2012, afgenomen met behulp van een tolk die de Russische taal beheerst, en bijgestaan door zijn advocaat, de kans kreeg om zijn asielmotieven uiteen te zetten en bewijsstukken neer te leggen, en dat het verhoor plaatsvond met behulp van een tolk die de Russische taal machtig is.

Het zorgvuldigheidsbeginsel werd aldus niet geschonden.

Het redelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer men zich bij de opgegeven motieven tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Men moet met andere woorden voor een beslissing staan waarvan men nauwelijks kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De bestreden beslissing staat geenszins in kennelijke wanverhouding tot de motieven waarop ze steunt.

Er kan dan ook geen sprake zijn van een schending van het redelijkheidsbeginsel."

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juli tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE